

Bilag 2.

Oversættelse.

Statsminister Hilmar Baunsgaards tale ved FN's jubilæumsgeneralforsamling den 22. oktober 1970.

Hr. præsident,

1. Det er mig en særlig glæde at kunne gratulere Dem med valget til præsident for denne generalforsamling. Intet land er mit hjerte nærmere end Deres. Vi er knyttet sammen med bånd, der går århundreder tilbage, ja, helt tilbage til begyndelsen af vore landes historie, og omfatter alle sider af menneskelig tanke og aktivitet. De medbringer til Deres post Deres lands og Deres families store kvaliteter, som er udviklet gennem mangesidige, personlige erfaringer, som altid har været tæt forbundet med De forenede Nationer.

2. Denne jubilæumssamling er en god anledning til at holde status over FN's arbejde og udsigter. Selv om vore tanker naturligvis først og fremmest er rettet fremefter, kan vi ikke komme uden om at se på de hidtidige erfaringer.

Der har i den almindelige vurdering været en mærkbar tendens til stigende pessimisme, mismod eller endog fortvivlelse med hensyn til FN's muligheder for at bidrage til en løsning af de problemer, som det internationale samfund står over for.

Ingen kan nægte, at der er nogen sandhed i denne selvkritik. Vi skal ikke prøve at trøste os med optimisme ved denne lejlighed. Vi skal heller ikke bukke under for frustration og fortvivlelse. De forenede Nationers formåen har fra tid til anden ikke svaret til vore håb og forventninger. At De forenede Nationer forbliver uundværlig er imidlertid hævet over enhver tvivl.

Et vigtigt træk ved organisationen har været dens bemærkelsesværdige evne til at tilpasse sig ændringer i det internationale miljø. FN er forblevet relevant i en verden,

der er helt anderledes end den verden, hvori organisationen blev født. Den fleksibilitet, FN har udvist i en menneskealder præget af større ændringer end nogen anden historisk periode, har bevist organisationens livskraft. Trods FN's ufuldkommenheder giver denne fleksibilitet indhold til vort håb om organisationens levedygtighed og handlekraft i de kommende årtier, hvori vi efter al sandsynlighed vil komme til at opleve endnu hastigere ændringer i menneskets livsvilkår, i den hastige udvikling af moderne videnskab og teknologi og heraf følgende udfordringer til FN. Der vil opstå enorme udfordringer både med hensyn til opgaver, som er nedfældet i FN-pagten og til nye områder.

3. Præsident Wilson har engang karakteriseret Folkeforbundsforsamlingen på følgende måde: „Den er et forum for meninger . . . Den er et forum, hvor den lille nations tanker side om side med den store nations prøves på spørgsmål, som vedrører den forståelse mellem nationerne, hvorpå verdensfreden beror . . . hvor menneskehedens undertrykte stemme endelig bliver hørt . . . hvor menneskehedens moralske dom kan svinge verdensopinionen“.

Vi erkender alle, hvor langt De forenede Nationer er fra dette idealbillede af en international organisation. Debatten på denne generalforsamling har ikke været fri for propaganda og snævre nationale synspunkter til skade for en konstruktiv meningsudveksling.

Det er imidlertid glædeligt, at det gennem øget udnyttelse af De forenede Nationer som forum for debat ofte er lykkedes at formulere menneskenes fælles håb på en måde, som har haft indflydelse på det inter-